

ΒΑΡΟΥΧ

ΒΑΡΟΥΧ 1

- Βαρ. 1,1 Καὶ οὗτοι οἱ λόγοι τοῦ βιβλίου, οὓς ἔγραψε Βαρούχ υἱὸς Νηρίου, υἱοῦ Μασσαίου, υἱοῦ Σεδεκίου, υἱοῦ Ἀσαδίου, υἱοῦ Χελκίου, ἐν Βαβυλῶνι,
- Βαρ. 1,1 Αυτοί, εἶναι οἱ λόγοι τοῦ βιβλίου, τοὺς οὗτοι ἔγραψεν ὁ Βαρούχ, υἱὸς τοῦ Νηρίου, υἱοῦ τοῦ Μασσαίου, υἱοῦ τοῦ Σεδεκίου, υἱοῦ τοῦ Ἀσαδίου, υἱοῦ τοῦ Χελκίου εἰς τὴν Βαβυλῶνα,
- Βαρ. 1,2 ἐν τῷ ἔτει τῷ πέμπτῳ, ἐν ἐβδόμῃ τοῦ μηνός, ἐν τῷ καιρῷ, ᾧ ἔλαβον οἱ Χαλδαῖοι τὴν Ἱερουσαλήμ καὶ ἐνέπρησαν αὐτὴν ἐν πυρί.
- Βαρ. 1,2 κατὰ τὸ πέμπτον ἔτος, τὴν ἐβδόμην ἡμέραν τοῦ μηνός, κατὰ τὴν ἐποχὴν κατὰ τὴν ὁποίαν οἱ Χαλδαῖοι ἐκυρίευσαν τὴν Ἱερουσαλήμ καὶ τὴν εἶχαν παραδώσει στο πῦρ.
- Βαρ. 1,3 καὶ ἀνέγνω Βαρούχ τοὺς λόγους τοῦ βιβλίου τούτου ἐν ὧσιν Ἰεχονίου, υἱοῦ Ἰωακεὶμ βασιλέως Ἰούδα καὶ ἐν ὧσιν παντός τοῦ λαοῦ τῶν ἐρχομένων πρὸς τὴν βίβλον
- Βαρ. 1,3 Ὁ Βαρούχ ἀνέγνωσε τοὺς λόγους τοῦ βιβλίου τούτου εἰς ἐπήκοον τοῦ Ἰεχονίου, υἱοῦ τοῦ Ἰωακεὶμ, βασιλέως τοῦ Ἰούδα, καὶ εἰς ἐπήκοον παντός τοῦ λαοῦ, ὅλων ἐκείνων οἱ ὅποιοι εἶχον ἔλθει, διὰ νὰ ἀκούσουν τὸ βιβλίον τούτο.
- Βαρ. 1,4 καὶ ἐν ὧσιν τῶν δυνατῶν καὶ υἱῶν τῶν βασιλέων καὶ ἐν ὧσιν τῶν πρεσβυτέρων καὶ ἐν ὧσιν παντός τοῦ λαοῦ, ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου, πάντων τῶν κατοικούντων ἐν Βαβυλῶνι ἐπὶ ποταμοῦ Σούδ.
- Βαρ. 1,4 Ἀνεγνώσθη ἐπίσης τὸ βιβλίον αὐτὸ εἰς ἐπήκοον τῶν ἐπισήμων Ἰουδαίων, τῶν πριγκήπων καὶ τῶν καταγομένων ἀπὸ βασιλικόν γένος, τῶν πρεσβυτέρων, καὶ εἰς ἐπήκοον

όλου του λαού από μικρού έως μεγάλου· εις επήκοον
δηλαδή όλων των Ιουδαίων, οι οποίοι κατοικούσαν εις την
Βαβυλώνα πλησίον του ποταμού Σούδ.

Βαρ. 1,5 καὶ ἔκλαιον καὶ ἐνήστευον καὶ ἠΰχοντο ἐναντίον Κυρίου

Βαρ. 1,5 Εκεί οι Ιουδαίοι έκλαιαν, ενήστευαν και προσηύχοντο προς
τον Κυριον.

Βαρ. 1,6 καὶ συνήγαγον ἀργύριον, καθὰ ἐκάστου ἡδύνατο ἡ χεὶρ,

Βαρ. 1,6 Από έρανον δε μεταξύ των συνεκέντρωσαν αργύριον, όσον
ημπορούσεν ο καθένας από αυτούς να εισφέρει.

Βαρ. 1,7 καὶ ἀπέστειλαν εἰς Ἱερουσαλήμ πρὸς Ἰωακείμ υἱὸν
Χελκίου, υἱοῦ Σαλώμ, τὸν ἱερέα, καὶ πρὸς τοὺς ἱερεῖς καὶ
πρὸς πάντα τὸν λαόν, τοὺς εὗρεθέντας μετ' αὐτοῦ ἐν
Ἱερουσαλήμ

Βαρ. 1,7 Εστειλαν κατόπιν αυτό εις την Ιερουσαλήμ προς τον
αρχιερέα Ιωακείμ, υιόν του Χελκίου, υιού του Σαλώμ, και
προς τους άλλους ιερεῖς και προς όλον τον λαόν, προς
αυτούς, οι οποίοι ευρίσκοντο ακόμη μαζί με τον αρχιερέα
εις την Ιερουσαλήμ.

Βαρ. 1,8 ἐν τῷ λαβεῖν αὐτὸν τὰ σκεύη οἴκου Κυρίου, τὰ
ἐξενεχθέντα ἐκ τοῦ ναοῦ, ἀποστρέψαι εἰς γῆν Ἰούδα, τῇ
δεκάτῃ τοῦ Σειουάν, σκεύη ἀργυρᾶ, ἃ ἐποίησε Σεδεκίας
υἱὸς Ἰωσία βασιλεὺς Ἰούδα

Βαρ. 1,8 Αυτό έγινε, όταν ο Βαρούχ επήρε τα σκεύη του ναού του
Κυρίου, τα οποία άλλοτε είχαν αφαιρεθῇ από τον ναόν, δια
να τα επαναφέρη εις την Ιουδαίαν κατά την δεκάτην του
μηνός Σειουάν. Τα ιερά αυτά αργυρά σκεύη είχαν
κατασκευασθῇ κατά διαταγήν του Σεδεκίου, βασιλέως της
Ιουδαίας, υιού του Ιωσία,

Βαρ. 1,9 μετὰ τὸ ἀποικίσαι Ναβουχοδονόσορ βασιλέα
Βαβυλῶνος τὸν Ἰεχονίαν καὶ τοὺς ἄρχοντας καὶ τοὺς
δεσμώτας καὶ τοὺς δυνατοὺς καὶ τὸν λαὸν τῆς γῆς ἀπὸ
Ἱερουσαλήμ καὶ ἤγαγεν αὐτὸν εἰς Βαβυλῶνα·

- Βαρ. 1,9 μετά τον αποικισμόν υπό του Ναβουχοδονόσορος, βασιλέως της Βαβυλώνης, του Ιεχονίου και των Ιουδαίων αρχόντων, των δεσμιών αυτών αιχμαλώτων, των άλλων επισήμων Ιουδαίων και του υπολοίπου λαού της χώρας, οι οποίοι οδηγήθησαν από την Ιερουσαλήμ εις την Βαβυλώνα.
- Βαρ. 1,10 καὶ εἶπαν· ἰδοὺ ἀπεστείλαμεν πρὸς ὑμᾶς ἀργύριον, καὶ ἀγοράσατε τοῦ ἀργυρίου ὀλοκαυτώματα καὶ περὶ ἁμαρτίας καὶ λίβανον καὶ ποιήσατε μάννα καὶ ἀνοίσατε ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν
- Βαρ. 1,10 Οι Ιουδαῖοι της Βαβυλώνης ἔγραψαν ἐπιστολὴν καὶ εἶπαν· Ἰδοὺ στέλλομεν πρὸς σας αὐτὸ το ἀργύριον. Αγοράσατε ἐξ αὐτοῦ ἐκλεκτὰ ζῶα, ὅπως ορίζει ὁ Νόμος, δια να προσφέρετε ὀλοκαυτώματα καὶ ἐξιλαστηρίους θυσίας δια τὰς ἁμαρτίας μας καὶ λίβανον. Καμετε προσφοράς καὶ προσφέρατε στο θυσιαστήριον Κυρίου τοῦ Θεοῦ μας.
- Βαρ. 1,11 καὶ προσεύξασθε περὶ τῆς ζωῆς Ναβουχοδονόσορ βασιλέως Βαβυλώνης καὶ εἰς ζωὴν Βαλτάσαρ υἱοῦ αὐτοῦ, ἵνα ὣσιν αἱ ἡμέραι αὐτῶν ὡς αἱ ἡμέραι τοῦ οὐρανοῦ ἐπὶ τῆς γῆς.
- Βαρ. 1,11 Προσευχηθῆτε υπὲρ τῆς ζωῆς τοῦ Ναβουχοδονόσορος, βασιλέως της Βαβυλώνης καὶ τῆς ζωῆς Βαλτάσαρ τοῦ υἱοῦ τοῦ, δια να εἶναι αἱ ἡμέραι αὐτῶν, ὅπως εἶναι αἱ ἡμέραι τοῦ οὐρανοῦ ἐπὶ τῆς γῆς.
- Βαρ. 1,12 καὶ δώσει Κύριος ἰσχὺν ἡμῖν καὶ φωτίσει τοὺς ὀφθαλμοὺς ἡμῶν, καὶ ζήσόμεθα ὑπὸ τὴν σκιὰν Ναβουχοδονόσορ βασιλέως Βαβυλώνης καὶ ὑπὸ τὴν σκιὰν Βαλτάσαρ υἱοῦ αὐτοῦ καὶ δουλεύσομεν αὐτοῖς ἡμέρας πολλὰς καὶ εὐρήσομεν χάριν ἐναντίον αὐτῶν.
- Βαρ. 1,12 Ο δε Κύριος θα δώσῃ εἰς ἡμᾶς δύναμιν καὶ θα φωτίσῃ τοὺς ὀφθαλμοὺς μας, ὥστε να ζήσωμεν ὑπὸ τὴν σκέπην τοῦ Ναβουχοδονόσορος βασιλέως της Βαβυλώνης καὶ ὑπὸ τὴν σκέπην τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Βαλτάσαρ. Να τοὺς υπηρετήσωμεν

ως δούλοι επί πολὺν χρόνον και να ἔχωμεν την ευμένειαν των.

Bar. 1,13 καὶ προσεύξασθε περὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ὅτι ἡμάρτομεν τῷ Κυρίῳ Θεῷ ἡμῶν, καὶ οὐκ ἀπέστρεψεν ὁ θυμὸς Κυρίου καὶ ἡ ὀργὴ αὐτοῦ ἀφ' ἡμῶν ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

Bar. 1,13 Προσευχηθήτε ἐπίσης και υπέρ ημών προς Κυριον τον Θεόν μας, διότι ημαρτήσαμεν ενώπιον Κυρίου του Θεο μας, ο δε θυμός και η οργή του δεν απεμακρύνθη από ημάς μέχρι της ημέρας αυτής.

Bar. 1,14 καὶ ἀναγνώσεσθε τὸ βιβλίον τοῦτο, ὃ ἀπεστείλαμεν πρὸς ὑμᾶς, ἐξαγορεῦσαι ἐν οἴκῳ Κυρίου ἐν ἡμέρᾳ ἐορτῆς καὶ ἐν ἡμέραις καιροῦ,

Bar. 1,14 Να αναγνώσετε ἐπίσης το βιβλίον τοῦτο, το ὁποῖον σας στέλλομεν, και να κάμετε δημοσίαν εξαγόρευσιν στον ναόν του Κυρίου κατὰ την ἡμέραν της εορτῆς, κατὰ τας ἡμέρας της συγκεντρώσεως

Bar. 1,15 καὶ ἐρεῖτε· Τῷ Κυρίῳ Θεῷ ἡμῶν ἡ δικαιοσύνη, ἡμῖν δὲ αἰσχὺνη τῶν προσώπων ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη, ἀνθρώπῳ Ἰούδα καὶ τοῖς κατοικοῦσιν Ἱερουσαλὴμ

Bar. 1,15 και θα πῆτε· Εἰς τον Κυριον τον Θεόν μας ανήκει και υπάρχει η δικαιοσύνη, εἰς ημάς δε η εντροπή των προσώπων μας, ὅπως βλέπομεν κατὰ την ἡμέραν αὐτήν. Ἡ αἰσχὺνη αὐτὴ ανήκει εἰς κάθε ἄνθρωπον της Ἰουδαίας και στους κατοίκους της Ἱερουσαλήμ,

Bar. 1,16 καὶ τοῖς βασιλεῦσιν ἡμῶν καὶ τοῖς ἄρχουσιν ἡμῶν καὶ τοῖς ἱερεῦσιν ἡμῶν καὶ τοῖς προφήταις ἡμῶν καὶ τοῖς πατράσιν ἡμῶν,

Bar. 1,16 στους βασιλεῖς μας και στους ἄρχοντας μας, στους ἱερεῖς μας και στους προφῆτας μας και στους πατέρας μας,

Bar. 1,17 ὧν ἡμάρτομεν ἔναντι Κυρίου

Bar. 1,17 διότι ημαρτήσαμεν ενώπιον του Κυρίου.

- Bar. 1,18 καὶ ἠπειθήσαμεν αὐτῷ καὶ οὐκ ἠκούσαμεν τῆς φωνῆς Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν πορεύεσθαι τοῖς προστάγμασι Κυρίου, οἷς ἔδωκε κατὰ πρόσωπον ἡμῶν.
- Bar. 1,18 Εφάνημεν απειθεῖς εἰς αὐτόν καὶ δεν υπηκούσαμεν εἰς τὴν φωνὴν Κυρίου τοῦ Θεοῦ μας, νὰ ζήσωμεν καὶ νὰ πορευθώμεν σύμφωνα με τὰ προστάγματα τοῦ Κυρίου, τὰ ὁποῖα ἔδοκεν ἐνώπιον μας.
- Bar. 1,19 ἀπὸ τῆς ἡμέρας, ἧς ἐξήγαγε Κύριος τοὺς πατέρας ἡμῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου, καὶ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης ἤμεθα ἀπειθοῦντες πρὸς Κύριον Θεὸν ἡμῶν καὶ ἐσχεδιάζομεν πρὸς τὸ μὴ ἀκούειν τῆς φωνῆς αὐτοῦ.
- Bar. 1,19 Ἀπὸ τὴν ἡμέραν, πού ὁ Κύριος ἐβγάλεν ἐλευθέρους τοὺς πατέρας μας ἀπὸ τὴν χώραν τῆς Αἰγύπτου μέχρι τῆς ἡμέρας αὐτῆς, υπῆρξαμεν ἐν συνεχείᾳ απειθεῖς πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν μας, ἐσκεπτόμεθα καὶ κατεστρώναμεν σχέδια, νὰ μὴ υπακούσωμεν εἰς τὴν φωνὴν τοῦ Κυρίου.
- Bar. 1,20 καὶ ἐκολλήθη εἰς ἡμᾶς τὰ κακὰ καὶ ἡ ἀρά, ἣν συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ παιδὶ αὐτοῦ ἐν ἡμέρᾳ, ἥ ἐξήγαγε τοὺς πατέρας ἡμῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου δοῦναι ἡμῖν γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι ὥς ἡ ἡμέρα αὕτη.
- Bar. 1,20 Ἐξ αἰτίας αὐτῶν ἐκολλήθησαν ἐπάνω μας αἱ συμφοραὶ καὶ ἡ κατὰρα, ὅπως εἶχεν ὀρίσει ὁ Κύριος στὸν δούλον τοῦ Μωϋσέα κατὰ τὴν ἡμέραν, κατὰ τὴν ὁποῖαν ἐβγάλεν ἐλευθέρους τοὺς πατέρας μας ἀπὸ τὴν χώραν τῆς Αἰγύπτου, διὰ νὰ δώσῃ εἰς ἡμᾶς γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι, ὅπως βλέπομεν κατὰ τὴν ἡμέραν αὐτήν.
- Bar. 1,21 καὶ οὐκ ἠκούσαμεν τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν κατὰ πάντας τοὺς λόγους τῶν προφητῶν, ὧν ἀπέστειλε πρὸς ἡμᾶς,
- Bar. 1,21 Δεν υπηκούσαμεν εἰς τὴν ἐντολὴν τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ μας, σύμφωνα καὶ με ὅλους τοὺς λόγους τῶν προφητῶν, τοὺς ὁποῖους ἐκεῖνος ἐστείλε πρὸς ἡμᾶς.

Βαρ. 1,22 καὶ ὥχόμεθα ἕκαστος ἐν διανοίᾳ καρδίας αὐτοῦ τῆς
πονηρᾶς ἐργάζεσθαι θεοῖς ἑτέροις, ποιῆσαι τὰ κακὰ κατ'
ὀφθαλμούς Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν.

Βαρ. 1,22 Απεμακρύνθημεν ο καθένας ἀπὸ τον Θεόν, σύμφωνα με τας
πονηρὰς ἐπιθυμίας της διεφθαρμένης του καρδίας, δια να
λατρεύσωμεν ξένους θεοὺς και να διαπράξωμεν τα κακὰ
ἐνώπιον των οφθαλμῶν Κυρίου του Θεοῦ μας.

ΒΑΡΟΥΧ 2

Βαρ. 2,1 Καὶ ἔστησε Κύριος τὸν λόγον αὐτοῦ, ὃν ἐλάλησεν ἐφ'
ἡμᾶς καὶ ἐπὶ τοὺς δικαστὰς ἡμῶν τοὺς δικάσαντας τὸν
Ἰσραὴλ καὶ ἐπὶ τοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, καὶ ἐπὶ τοὺς
ἄρχοντας ἡμῶν καὶ ἐπὶ ἄνθρωπον Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδα,

Βαρ. 2,1 Εξεπλήρωσεν ο Κυριος και τούτον τον λόγον του, τον
οποῖον εἶπεν ἐναντίον μας και ἐναντίον των δικαστῶν μας,
που ἐδίκαζον τον ισραηλιτικὸν λαόν, και ἐναντίον των
βασιλέων μας και ἐναντίον των ἀρχόντων μας και ἐναντίον
ὅλων των Ἰσραηλιτῶν και των Ἰουδαίων.

Βαρ. 2,2 τοῦ ἀγαγεῖν ἐφ' ἡμᾶς κακὰ μεγάλα, ἃ οὐκ ἐποίησεν
ὑποκάτω παντὸς τοῦ οὐρανοῦ καθὰ ἐποιήθη ἐν
Ἱερουσαλὴμ, κατὰ τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ νόμῳ Μωυσῆ,

Βαρ. 2,2 να ἐπιφέρῃ ἐναντίον μας μεγάλας τιμωρίας και συμφορὰς,
ὅσας δεν ἔκαμε κανένας ἄλλος κάτω ἀπὸ τον ουρανόν
ἐναντίον ἄλλου λαοῦ, ὡσὰν αὐτὰς που συνέβησαν εἰς την
Ἱερουσαλὴμ, σύμφωνα με ὅσα ο Μωϋσῆς εἶχε γράψῃ στον
Νομον δια τας τιμωρίας των παρανόμων και των
ἀποστατῶν,

Βαρ. 2,3 τοῦ φαγεῖν ἡμᾶς ἄνθρωπον σάρκας υἱοῦ αὐτοῦ καὶ
ἄνθρωπον σάρκας θυγατρὸς αὐτοῦ.

Βαρ. 2,3 ὥστε να εὐρεθούν ἄνθρωποι μεταξύ μας, να φάγουν ο ενας

τας σάρκας του υιού του και άλλος τας σάρκας της
θυγατρός του!

Βαρ. 2,4 καὶ ἔδωκεν αὐτοὺς ὑποχειρίους πάσαις ταῖς βασιλείαις
ταῖς κύκλῳ ἡμῶν εἰς ὀνειδισμόν καὶ εἰς ἄβατον ἐν πᾶσι
τοῖς λαοῖς τοῖς κύκλῳ, οὗ διέσπειρεν αὐτοὺς Κύριος
ἐκεῖ.

Βαρ. 2,4 Παρέδωκε τους Ισραηλίτας ο Κυριος υποχειρίους εις όλα τα
βασιλεια τα κυκλω, ώστε να γίνωμεν αντικείμενον
ονειδισμού, ἔρημοι και καταφρονημένοι μεταξύ όλων των
κύκλω λαών, όπου ο Κυριος τους διεσκόρπισε.

Βαρ. 2,5 καὶ ἐγενήθησαν ὑποκάτω καὶ οὐκ ἐπάνω, ὅτι ἡμάρτομεν
Κυρίῳ Θεῷ ἡμῶν πρὸς τὸ μὴ ἀκούειν τῆς φωνῆς αὐτοῦ.

Βαρ. 2,5 Και εγίναμεν ἔτσι υποχείριοι ἀντί να εἴμεθα κύριοι, διότι
ημαρτήσαμεν εις Κυριον τον Θεόν μας, ἐπειδὴ δεν
υπηκούσαμεν εις τας ἐντολάς αὐτοῦ.

Βαρ. 2,6 τῷ Κυρίῳ Θεῷ ἡμῶν ἡ δικαιοσύνη, ἡμῖν δὲ καὶ τοῖς
πατράσιν ἡμῶν ἡ αἰσχύνη τῶν προσώπων ὡς ἡ ἡμέρα
αὕτη.

Βαρ. 2,6 Εἰς Κυριον τον Θεόν μας ἀνήκει και ὑπάρχει ἡ δικαιοσύνη,
εἰς ἡμᾶς δε και τους προγόνους μας ἡ ἐντροπὴ και ἡ
καταισχύνη των προσώπων μας, ὅπως φανερώνει αὐτὴ ἡ
ἡμέρα.

Βαρ. 2,7 ἃ ἐλάλησε Κύριος ἐφ' ἡμᾶς, πάντα τὰ κακὰ ταῦτα
ἦλθεν ἐφ' ἡμᾶς.

Βαρ. 2,7 Οἱ αι συμφοραὶ και αι τιμωρίαι, τας οποῖας
προανήγγειλεν ο Κυριος, ὅλοι αὐται ἐπεσσωρεύθησαν εἰς
ἡμᾶς.

Βαρ. 2,8 καὶ οὐκ ἐδεήθημεν τοῦ προσώπου Κυρίου τοῦ
ἀποστρέψαι ἕκαστον ἀπὸ τῶν νοημάτων τῆς καρδίας
αὐτῶν τῆς πονηρᾶς.

Βαρ. 2,8 Δεν παρεκαλέσαμεν δε τον Κυριον ἐν μετανοίᾳ να μας
βοηθήσῃ, ὥστε ο καθένας ἀπὸ ἡμᾶς να ἀπομακρυνθῇ ἀπὸ

- τας αμαρτωλὰς σκέψεις της διεφθαρμένης καρδιάς του.
Bar. 2,9 καὶ ἐγρηγόρησε Κύριος ἐπὶ τοῖς κακοῖς, καὶ ἐπήγαγε
Κύριος ἐφ' ἡμᾶς, ὅτι δίκαιος ὁ Κύριος ἐπὶ πάντα τὰ ἔργα
αὐτοῦ, ἃ ἐνετείλατο ἡμῖν.
- Bar. 2,9 Καὶ ἐτσι ὁ Κύριος ηγρύπνησε δια τας τιμωρίας ἡμῶν καὶ τας
επέφερεν ἐναντίον μας, διότι ὁ Κύριος εἶναι δίκαιος εἰς ὅλα
αυτοῦ τα ἔργα, τα ὁποῖα μας ἔχει διατάξει.
- Bar. 2,10 καὶ οὐκ ἠκούσαμεν τῆς φωνῆς αὐτοῦ πορεύεσθαι τοῖς
προστάγμασι Κυρίου, οἷς ἔδωκε κατὰ πρόσωπον ἡμῶν.
-
- Bar. 2,10 Ἡμεῖς ὁμῶς δεν υπηκούσαμεν εἰς τὴν φωνὴν του, να
πορευθῶμεν σύμφωνα με τα προστάγματα του Κυρίου, τα
ὁποῖα αὐτὸς ἔδωκεν ἐνώπιόν μας.
- Bar. 2,11 Καὶ νῦν, Κύριε ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, ὃς ἐξήγαγες τὸν λαόν
σου ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐν χειρὶ κραταιᾷ καὶ ἐν σημείοις
καὶ ἐν τέρασι καὶ ἐν δυνάμει μεγάλη καὶ ἐν βραχίονι
ὑψηλῷ καὶ ἐποίησας σεαυτῷ ὄνομα ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη,
Bar. 2,11 Καὶ τώρα, Κυριε, συ, ὁ Θεὸς του Ἰσραὴλ, ὁ ὁποῖος ἐβγαλες
ἄλλοτε ἐλεύθερον τὸν λαόν σου ἀπὸ τὴν χώραν τῆς
Αἰγύπτου με τὴν κραταιὰν χεῖρα σου, με σημεία καὶ με
τέρατα, με δύναμιν μεγάλην καὶ ἀκατανίκητον, με τὸν
παντοδύναμον βραχίονά σου καὶ κατέστησες ἐτσι ἐνδοξον
τὸ Ὄνομά σου μεταξὺ τῶν λαῶν, ὅπως μαρτυρεῖ καὶ ἡ ἡμέρα
αὕτη,
- Bar. 2,12 ἡμάρτομεν, ἡσεβήσαμεν, ἡδικήσαμεν, Κύριε ὁ Θεὸς
ἡμῶν, ἐπὶ πᾶσι τοῖς δικαιώμασί σου.
- Bar. 2,12 ομολογοῦμεν ὅτι υπεπέσαμεν εἰς αμαρτίας, ἐδείξαμεν
ασέβειαν ἀπέναντί σου, διεπράξαμεν ἀδικίας, Κυριε ὁ Θεὸς
ἡμῶν, παρεβήμεν ὅλας τας ἐντολὰς σου.
- Bar. 2,13 ἀποστραφήτω ὁ θυμὸς σου ἀφ' ἡμῶν, ὅτι
κατελείφθημεν ὀλίγοι ἐν τοῖς ἔθνεσιν, οὗ διέσπειρας
ἡμᾶς ἐκεῖ.

- Bar. 2,13 Αλλά ας απομακρυνθῇ ἀπὸ ἡμᾶς ὁ δίκαιος θυμὸς σου, διότι ολίγοι ἀπεμείναμεν εἰς τὰ ἔθνη, ὅπου μας ἔχεις διασκορπίσει.
- Bar. 2,14 εἰσάκουσον, Κύριε, τῆς προσευχῆς ἡμῶν καὶ τῆς δεήσεως ἡμῶν καὶ ἐξελοῦ ἡμᾶς ἕνεκέν σου καὶ δὸς ἡμῖν χάριν κατὰ πρόσωπον τῶν ἀποικισάντων ἡμᾶς,
- Bar. 2,14 Ἀκουσε, Κυριε, καὶ κάμε δεκτὴν τὴν προσευχήν μας καὶ τὴν δέησίν μας καὶ ἐν τῇ ἀλείψει σου καλωσύνη γλύτωσέ μας ἀπὸ τὰς συμφορὰς αὐτὰς καὶ δὸς μας τὴν χάριν σου ἐνώπιον αὐτῶν, οἱ ὁποῖοι μας ἔχουν μετοικήσει αἰχμαλώτους,
- Bar. 2,15 ἵνα γινῶ πάσα ἡ γῆ, ὅτι σὺ Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὅτι τὸ ὄνομά σου ἐπεκλήθη ἐπὶ Ἰσραὴλ καὶ ἐπὶ τὸ γένος αὐτοῦ.
- Bar. 2,15 δια να μάθουν ὅλοι οἱ ἄνθρωποι τῆς οἰκουμένης, ὅτι σὺ εἶσαι ὁ Κύριος καὶ Θεὸς μας, ὅτι τὸ Ὄνομά σου ἔχει ἐπικληθῇ ἐπάνω στὸν Ἰακώβ καὶ στοὺς ἀπογόνους του.
- Bar. 2,16 Κύριε, κάτιδε ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ ἁγίου σου καὶ ἐννόησον εἰς ἡμᾶς· καὶ κλίνον, Κύριε, τὸ οὖς σου καὶ ἄκουσον·
- Bar. 2,16 Ἀπὸ τὸν ἅγιόν σου ναὸν ρίψε, Κυριε, ἓνα βλέμμα εἰς ἡμᾶς καὶ ἴδε τὸ κατάντημά μας, ἔχε μας στὸν νοῦν σου. Κλίνει, Κυριε, τὸ αὐτί σου καὶ ἀκουσέ μας.
- Bar. 2,17 ἄνοιξον, Κύριε, ὀφθαλμούς σου καὶ ἴδέ, ὅτι οὐχ οἱ τεθνηκότες ἐν τῷ ᾄδῃ, ὧν ἐλήφθη τὸ πνεῦμα αὐτῶν ἀπὸ τῶν σπλάγχχνων αὐτῶν, δώσουσι δόξαν καὶ δικαίωμα τῷ Κυρίῳ·
- Bar. 2,17 Ἀνοιξε, Κυριε, τοὺς ὀφθαλμούς σου καὶ ἴδε πρὸς ἡμᾶς, διότι δὲν θὰ δώσουν δόξαν καὶ δικαίωσιν στὸ Ὄνομά σου ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι ἀπέθαναν καὶ εὐρίσκονται στὸν ᾄδην· αὐτοί, τῶν ὁποίων ἔλλειψε πλέον ἀπὸ τὰ σπλάγχχνα τῶν ἡ πνοή τῆς ζωῆς.
- Bar. 2,18 ἀλλὰ ἡ ψυχὴ ἡ λυπούμενη ἐπὶ τὸ μέγεθος, ὃ βαδίζει

κύπτον καὶ ἀσθενοῦν καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ οἱ ἐκλείποντες καὶ ἡ ψυχὴ ἡ πεινῶσα δώσουσί σοι δόξαν καὶ δικαιοσύνην, Κύριε.

Βαρ. 2,18 Ἀλλὰ ἡ συντετριμμένη ἀπὸ τὴν λύπην ψυχὴ, ἡ ὁποία ἀπὸ τοῦ βάρους τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν τιμωριῶν βαδίζει σκυφτὴ καὶ ἀδύναμος με θολωμένους ἀπὸ τὰ δάκρυα ὀφθαλμοῦς καὶ ὁ πεινασμένος ἄνθρωπος, αὐτοὶ θα σε δοξολογήσουν, Κυριε, καὶ θα διαλαλήσουν τὴν δικαιοσύνην σου.

Βαρ. 2,19 ὅτι οὐκ ἐπὶ τὰ δικαιώματα τῶν πατέρων ἡμῶν καὶ τῶν βασιλέων ἡμῶν ἡμεῖς καταβάλλομεν τὸν ἔλεον ἡμῶν κατὰ πρόσωπόν σου, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν,

Βαρ. 2,19 Σου υποβάλλομεν τὴν ἱκετήριον αὐτὴν πρὸς τὸ ἔλεός σου δέησιν, στηριζόμενοι οὐχ εἰς τὰς δικαιοσύνας τῶν προγόνων μας καὶ τῶν βασιλέων μας, ἀλλὰ στὸ ἔλεός σου, Κυριε ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Βαρ. 2,20 ὅτι ἐνῆκας τὸν θυμὸν σου καὶ τὴν ὀργὴν σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἐλάλησας ἐν χειρὶ τῶν παιδῶν σου τῶν προφητῶν λέγων·

Βαρ. 2,20 Διότι συ ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξαπέλυσες τὸν θυμὸν σου καὶ τὴν ὀργὴν σου ἐναντίον μας, ὅπως ἄλλωστε εἶχες προαναγγεῖλει διὰ μέσου τῶν δούλων σου, τῶν προφητῶν, λέγων·

Βαρ. 2,21 οὕτως εἶπε Κύριος· κλίνετε τὸν ὦμον ὑμῶν ἐργάσασθαι τῷ βασιλεῖ Βαβυλῶνος καὶ καθίστατε ἐπὶ τὴν γῆν, ἣν δέδωκα τοῖς πατράσιν ὑμῶν·

Βαρ. 2,21 ἐτσι εἶπεν ὁ Κύριος· Σκύψατε τὸν ὦμον σας, διὰ νὰ ἐργασθῆτε ὑποτεταγμένοι στὸν βασιλεῆ τῆς Βαβυλῶνος, ὥστε νὰ ἡμπορέσετε νὰ παραμείνετε εἰς τὴν χώραν, τὴν ὁποίαν ἐγὼ ἐδῶκα στοὺς προγόνους σας.

Βαρ. 2,22 καὶ ἐὰν μὴ ἀκούσητε τῆς φωνῆς Κυρίου ἐργάσασθαι τῷ βασιλεῖ Βαβυλῶνος,

Βαρ. 2,22 Εἰάν ὁμως δὲν υπακούετε εἰς τὴν φωνὴν τοῦ Κυρίου, νὰ

- Bar. 2,23 εργασθήτε εν υποταγή στον βασιλέα της Βαβυλώνας,
ἐκλείψειν ποιήσω ἐκ πόλεων Ἰούδα καὶ ἔξωθεν
Ἱερουσαλὴμ φωνὴν εὐφροσύνης καὶ φωνὴν
χαρμολογίας, φωνὴν νυμφίου καὶ φωνὴν νύμφης, καὶ
ἔσται πᾶσα ἡ γῆ εἰς ἄβατον ἀπὸ ἐνοικούντων.
- Bar. 2,23 τότε ἐγὼ θα φέρω ἔτσι τα πράγματα και θα κάμω, ὥστε να
λείψη ἀπὸ τας πόλεις της Ἰουδαίας και ἀπὸ τας οδοὺς της
Ἱερουσαλὴμ κάθε φωνὴ ἀγαλλιάσεως και χαράς,
χαρμόσυνης φωνὴ νυμφίου και νύμφης. Ὁλη δε η χώρα θα
μείνῃ ἔρημος και ἄβατος ἀπὸ τοὺς κατοικοὺς.
- Bar. 2,24 καὶ οὐκ ἠκούσαμεν τῆς φωνῆς σου ἐργάσασθαι τῷ
βασιλεῖ Βαβυλῶνος, καὶ ἔστησας τοὺς λόγους σου, οὓς
ἐλάλησας ἐν χερσὶ τῶν παῖδων σου τῶν προφητῶν, τοῦ
ἐξενεχθῆναι τὰ ὅσα βασιλέων ἡμῶν καὶ τὰ ὅσα τῶν
πατέρων ἡμῶν ἐκ τοῦ τόπου αὐτῶν,
- Bar. 2,24 Ἡμεῖς ὁμως δεν υπηκούσαμεν εἰς την ἐντολὴν σου, να
εργασθῶμεν ἐν υποταγῇ στον βασιλέα της Βαβυλώνας και
ἔτσι συ ἐξεπλήρωσες τοὺς ἀπειλητικοὺς λόγους σου, τοὺς
οποίους εἶπες ἐναντίον μας δια μέσου των δούλων σου, των
προφητῶν, ὅτι δηλαδή θα ἐπέλθουν ἐναντίον μας αἱ δίκαιαι
τιμωρίαι, και αὐτὰ ἀκόμη τα ὅσα των βασιλέων και τα
ὅσα των προγονων μας θα ἐξαχθὺν ἀπὸ τοὺς τάφους των!
- Bar. 2,25 καὶ ἰδοὺ ἐστὶν ἐξερρίμμενα τῷ καύματι τῆς ἡμέρας καὶ
τῷ παγετῷ τῆς νυκτός, καὶ ἀπεθάνοσαν ἐν πόνοις
πονηροῖς, ἐν λιμῷ καὶ ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν ἀποστολῇ.
- Bar. 2,25 Και ἰδοὺ ὅτι πράγματι αὐτὰ ἐρρίφθησαν και
εσκορπίσθησαν ἔξω ἐκτεθειμένα στο καύμα της ἡμέρας και
στον παγετὸν της νυκτός. Οἱ δε πατέρες μας ἀπέθανον ἐν
μέσω φοβερῶν ἀθλιότητων και τιμωριῶν, με λιμὸν και με
ρομφαίαν και με αἰχμαλωσίαν.
- Bar. 2,26 καὶ ἔθηκας τὸν οἶκον, οὗ ἐπεκλήθη τὸ ὄνομά σου ἐπ’
αὐτῷ, ὥς ἡ ἡμέρα αὕτη, διὰ πονηρίαν οἴκου Ἰσραὴλ καὶ

οἴκου Ἰουδα. -

- Bar. 2,26 Και κατέστησες τον ναόν, όπου επεκαλείτο το Ονομά σου, όπως είναι σήμερα, κρημνισμένος και εγκαταλελειμμένος εξ αιτίας της κακίας των Ισραηλιτών και των Ιουδαίων.
- Bar. 2,27 Καὶ ἐποίησας εἰς ἡμᾶς, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, κατὰ πᾶσα ἐπιείκειάν σου καὶ κατὰ πάντα οἰκτιρμόν σου τὸν μέγαν,
- Bar. 2,27 Και εν τούτοις εἶχες φερθή συ, Κυριε ο Θεός μας, προς ημάς σύμφωνα με ὅλην σου την ἐπιείκειαν και με ὅλους τους μεγάλους οἰκτιρμούς σου,
- Bar. 2,28 καθὰ ἐλάλησας ἐν χειρὶ παιδός σου Μωυσῆ, ἐν ἡμέρᾳ ἐντειλαμένου σου αὐτῷ γράψαι τὸν νόμον σου ἐναντίον υἱῶν Ἰσραὴλ λέγων·
- Bar. 2,28 ὅπως ωμίλησες δια μέσου του δούλου σου του Μωϋσέως κατὰ την ἡμέραν, κατὰ την οποίαν του ἔδωσες την ἐντολήν να γράψη τον Νομον σου ἐνώπιον των Ισραηλιτών λέγων·
- Bar. 2,29 ἐὰν μὴ ἀκούσητε τῆς φωνῆς μου, εἰ μὴν ἡ βόμβησις ἡ μεγάλη ἡ πολλή αὕτη ἀποστρέψει εἰς μικράν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, οὗ διασπερῶ αὐτοὺς ἐκεῖ·
- Bar. 2,29 Εάν δεν υπακούσετε εἰς την φωνήν μου, τότε ο μέγας και αναρίθμητος αὐτός λαός, που βομδεῖ, θα γίνῃ ἐλάχιστος μεταξύ των ἐθνῶν, όπου ἐγώ θα τους διασκορπίσω.
- Bar. 2,30 ὅτι ἔγνων ὅτι οὐ μὴ ἀκούσωσί μου, ὅτι λαὸς σκληροτράχηλός ἐστι. καὶ ἐπιστρέψουσιν ἐπὶ καρδίαν αὐτῶν ἐν γῇ ἀποικισμοῦ αὐτῶν
- Bar. 2,30 Αυτά τα προαναγγέλλω, εἶπες, διότι γνωρίζω ὅτι οἱ Ισραηλίται δεν θα ἀκούσουν την φωνήν μου διότι εἶναι λαὸς σκληροτράχηλος και ἀμετανόητος. Εάν ὁμως εἰς την ἐξορίαν ευρισκόμενοι συναισθανθούν την ἀμαρτωλότητά των και συνέλθουν στον εαυτὸν των
- Bar. 2,31 καὶ γνώσονται ὅτι ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς αὐτῶν. καὶ δώσω αὐτοῖς καρδίαν καὶ ὦτα ἀκούοντα,
- Bar. 2,31 και ἀναγνωρίσουν ὅτι ἐγώ εἶμαι Κυριος ο Θεός των, ἐγώ

τότε θα δώσω εις αυτούς καρδίαν αγνήν και συνετήν, αυτιά πρόθυμα να ακούουν.

Βαρ. 2,32 καὶ αἰνέσουσί με ἐν γῇ ἀποικισμοῦ αὐτῶν καὶ μνησθήσονται τοῦ ὀνόματός μου

Βαρ. 2,32 Τότε δε θα με δοξολογήσουν εις την χώραν της εξορίας των και θα ενθυμηθουν το Ονομά μου.

Βαρ. 2,33 καὶ ἀποστρέψουσιν ἀπὸ τοῦ νώτου αὐτῶν τοῦ σκληροῦ καὶ ἀπὸ πονηρῶν πραγμάτων αὐτῶν, ὅτι μνησθήσονται τῆς ὁδοῦ πατέρων αὐτῶν τῶν ἀμαρτόντων ἔναντι Κυρίου.

Βαρ. 2,33 Θα παύσουν πλέον να έχουν σκληρόν και ανυπότακτον τον τράχηλον, θα απομακρυνθουν από τα πονηρά έργα των, διότι θα αναμνησθουν το κατάντημα και την τύχην των πατέρων των, οι οποίοι είχαν αμαρτήσῃ ενώπιον εμού, του Κυρίου.

Βαρ. 2,34 καὶ ἀποστρέψω αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν, ἣν ὥμοσα τοῖς πατράσιν αὐτῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ Ἰσαάκ καὶ τῷ Ἰακώβ, καὶ κυριεύσουσιν αὐτῆς· καὶ πληθυνῶ αὐτοὺς, καὶ οὐ μὴ σμικρυνθῶσι·

Βαρ. 2,34 Τότε δε συνετισμένους και εν μετάνοία θα τους επαναφέρω εγώ εις την χώραν, την οποίαν ωρκίσθην να δώσω στον Αβραάμ, τον Ισαάκ και τον Ιακώβ και θα γίνουν πλέον κύριοι και ιδιοκτήται αυτής. Θα τους πληθύνω και δεν θα ολιγοστεύσουν.

Βαρ. 2,35 καὶ στήσω αὐτοῖς διαθήκην αἰώνιον τοῦ εἶναί με αὐτοῖς εἰς Θεὸν καὶ αὐτοὶ ἔσονται μοι εἰς λαόν· καὶ οὐ κινήσω ἔτι τὸν λαόν μου Ἰσραὴλ ἀπὸ τῆς γῆς, ἧς ἔδωκα αὐτοῖς.

Βαρ. 2,35 Θα συνάψω και θα επικυρώσω συμφωνίαν αιωνίαν με αυτούς, δια να εἶμαι εις αυτούς ο Θεός των και αυτοί να εἶναι δι' ἐμέ ο λαός. Δεν θα μετακινήσω πλέον τον λαόν μου τον ισραηλιτικόν από την χώραν, την οποίαν εγώ έχω δώσει εις αυτούς.

ΒΑΡΟΥΧ 3

- Βαρ. 3,1 Κύριε παντοκράτωρ ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, ψυχὴ ἐν στενοῖς καὶ πνεῦμα ἀκηδιῶν κέκραγε πρὸς σε.
- Βαρ. 3,1 Κυριε παντοκράτορ, συ ο Θεός του Ισραήλ, μία ψυχὴ ευρισκομένη εἰς ἐκτάκτως στενόχωρον κατάστασιν, ἓνα πνεῦμα κυριευμένον ἀπὸ ἀθυμίαν καὶ μελαγχολίαν, κράζει πρὸς σέ.
- Βαρ. 3,2 ἄκουσον, Κύριε, καὶ ἐλέησον, ὅτι ἡμάρτομεν ἐναντίον σου,
- Βαρ. 3,2 Ἀκουσε Κυριε, την φωνήν του και στείλε το ἐλέός σου, διότι ἡμαρτήσαμεν ἐνώπιόν σου,
- Βαρ. 3,3 ὅτι σὺ καθήμενος τὸν αἰῶνα, καὶ ἡμεῖς ἀπολλύμενοι τὸν αἰῶνα.
- Βαρ. 3,3 διότι συ εἶσαι ο καθήμενος ἐπὶ του ἐνδόξου αἰωνίου θρόνου, ἡμεῖς δε εἴμεθα οἱ συνεχῶς δια μέσου των αἰώνων καταστρεφόμενοι.
- Βαρ. 3,4 Κύριε παντοκράτωρ ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, ἄκουσον δὴ τῆς προσευχῆς τῶν τεθνηκότων Ἰσραὴλ καὶ υἱῶν τῶν ἀμαρτανόντων ἐναντίον σου, οἳ οὐκ ἤκουσαν τῆς φωνῆς Κυρίου Θεοῦ αὐτῶν καὶ ἐκολλήθη ἡμῖν τὰ κακά.
- Βαρ. 3,4 Κυριε παντοκράτορ, ο Θεός του Ισραήλ, ἄκουσε τώρα την προσευχήν των ἀποθανόντων Ἰσραηλιτῶν και των υἱῶν ἐκείνων, οἱ οἱποῖοι ἡμάρτησαν ἐνώπιόν σου αὐτῶν οἱ οἱποῖοι δεν υπήκουσαν εἰς την φωνήν του Κυρίου και του Θεοῦ των, και ἐπάνω στους οἱποῖους ἐκολλήθησαν αἱ συμφοραὶ και αἱ τιμωρίαι αὐταί.
- Βαρ. 3,5 μὴ μνησθῆς ἀδικιῶν πατέρων ἡμῶν, ἀλλὰ μνήσθητι χειρὸς σου καὶ ὀνόματός σου ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ·
- Βαρ. 3,5 Μη ἐνθυμηθῆς και μη λάβης υπ' ὅψιν σου τας ἀδικίας των

- πατέρων μας, αλλά ενθυμήσου κατά τον χρόνον τούτον την παντοδύναμον χείρα σου και το άγιον Ονομά σου,
- Bar. 3,6 ὅτι σὺ Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ αἰνέσομέν σε, Κύριε.
- Bar. 3,6 διότι συ εἶσαι ὁ Κυριος και ὁ Θεός μας και σε ημεῖς θα υμνολογούμεν.
- Bar. 3,7 ὅτι διὰ τοῦτο ἔδωκας τὸν φόβον σου ἐπὶ καρδίαν ἡμῶν τοῦ ἐπικαλεῖσθαι τὸ ὄνομά σου. καὶ αἰνέσομέν σε ἐν τῇ ἀποικίᾳ ἡμῶν, ὅτι ἀπεστρέψαμεν ἀπὸ καρδίας ἡμῶν πᾶσαν ἀδικίαν πατέρων ἡμῶν τῶν ἡμαρτηκότων ἐναντίον σου.
- Bar. 3,7 Προς τούτο ἄλλως τε συ ἐνέβαλες τον φόβον σου και τον σεβασμόν σου εντός των καρδιών μας, δια να επικαλούμεθα με πίστιν και ευλάβειαν το Ονομά σου. Σε δοξολογούμεν, Κυριε, στον τόπον αυτόν της εξορίας μας, διότι απεμακρύναμεν από τας καρδίας μας κάθε αδικίαν των πατέρων μας, οι οποίοι είχαν διαπράξει αμαρτίας ενώπιόν σου.
- Bar. 3,8 ἰδοὺ ἡμεῖς σήμερον ἐν τῇ ἀποικίᾳ ἡμῶν, οὗ διεσπειρας ἡμᾶς ἐκεῖ εἰς ὀνειδισμόν καὶ εἰς ἄρὰν καὶ εἰς ὄφλησιν κατὰ πάσας τὰς ἀδικίας πατέρων ἡμῶν, οἳ ἀπέστησαν ἀπὸ Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν.
- Bar. 3,8 Ἰδού, ημεῖς ευρισκόμεθα σήμερον εις την χώραν της εξορίας μας, εκεί όπου συ μας διεσκόρπισες, δια να γίνωμεν αντικείμενα εξευτελισμοῦ και κατάρας, ώστε να εξοφλήσωμεν ετσι όλες τας αδικίας των προγόνων μας, οι οποίοι απεμακρύνθησαν από σέ, τον Κυριον και Θεόν μας.
- Bar. 3,9 Ἄκουε Ἰσραὴλ ἐντολὰς ζωῆς, ἐνωτίσασθε γνῶναι φρόνησιν.
- Bar. 3,9 Ακουε, ισραηλιτικέ λαέ, τας εντολὰς αυτὰς του Θεού, που φέρουν ζωήν. Ακούσατε και βάλετέ τας εις τα αυτιά σας δια να αποκτήσετε σύνεσιν.
- Bar. 3,10 τί ἐστὶν Ἰσραὴλ; τί ὅτι ἐν γῇ τῶν ἐχθρῶν εἶ; ἐπαλαιώθης

	ἐν γῇ ἄλλοτρία, συνεμιάνθης τοῖς νεκροῖς,
Bar. 3,10	Τι σου συνέβη, ἰσραηλιτικέ λαέ; Διατί ευρίσκεσαι εἰς τὴν χώραν τῶν ἐχθρῶν σου; Διατί ἐγήρασες εἰς τὴν ξένην γῆν καὶ ἐμολύνθης ἀνάμεσα εἰς μολυσμένους νεκρούς;
Bar. 3,11	προσελογίσθης μετὰ τῶν εἰς ᾄδου;
Bar. 3,11	Συγκατηριθμήθης μετὰ τῶν ἐκείνων, οἱ οἵοι κατεβαίνουν στὸν ᾄδην;
Bar. 3,12	ἐγκατέλιπες τὴν πηγὴν τῆς σοφίας.
Bar. 3,12	Διότι ἐγκατέλειπες τὴν πηγὴν τῆς σοφίας, τὸν Θεὸν καὶ τὸν Νόμον τοῦ.
Bar. 3,13	τῇ ὁδῷ τοῦ Θεοῦ εἰ ἐπορεύθης, κατῴκεις ἂν ἐν εἰρήνῃ τὸν αἰῶνα.
Bar. 3,13	Εἰ εἶχες βαδίσει τὸν δρόμον τοῦ Θεοῦ, θὰ κατοικοῦσες εἰς τὴν πατρίδα σου ἐν εἰρήνῃ δια παντός.
Bar. 3,14	μάθε ποῦ ἐστὶ φρόνησις, ποῦ ἐστὶν ἰσχύς, ποῦ ἐστὶ σύνεσις τοῦ γινῶναι ἅμα ποῦ ἐστὶ μακροβίωσις καὶ ζωὴ, ποῦ ἐστὶ φῶς ὀφθαλμῶν καὶ εἰρήνη. -
Bar. 3,14	Μαθε πὺς ὑπάρχει σοφία καὶ σύνεσις, πὺς ευρίσκεται ἡ δύναμις, πὺς εἶναι ἡ σύνεσις, δια νὰ γνωρίσης συγχρόνως, πὺς ὑπάρχει ἡ μακρότης τῶν ἡμέρων καὶ ευτυχισμένη ζωὴ, πὺς ευρίσκεται τὸ φῶς καὶ ἡ χαρὰ τῶν ὀφθαλμῶν, ἡ πραγματικὴ καὶ ἀδιατάρακτος εἰρήνη.
Bar. 3,15	Τίς εὑρε τὸν τόπον αὐτῆς καὶ τίς εἰσῆλθεν εἰς τοὺς θησαυροὺς αὐτῆς;
Bar. 3,15	Ποῖός ευρήκε τὸν τόπον αὐτῆς τῆς θείας σοφίας καὶ ποῖός εἰσῆλθεν στοὺς θησαυροὺς τῆς;
Bar. 3,16	ποῦ εἰσὶν οἱ ἄρχοντες τῶν ἐθνῶν καὶ οἱ κυριεύοντες τῶν θηρίων τῶν ἐπὶ τῆς γῆς,
Bar. 3,16	Πὺς εἶναι οἱ ἄρχοντες τῶν ἐθνῶν, δια νὰ μας εἰπὺν εἰάν τὴν ευρήκαν, καὶ οἱ ἐξουσιάζοντες ἐπάνω εἰς τὰ θηρία τῆς γῆς;
Bar. 3,17	οἱ ἐν τοῖς ὀρνέοις τοῦ οὐρανοῦ ἐμπαίζοντες καὶ τὸ ἀργύριον θησαυρίζοντες καὶ τὸ χρυσίον, ᾧ

ἐπεποιθειςαν ἄνθρωποι, καὶ οὐκ ἔστι τέλος τῆς κτήσεως αὐτῶν,

Βαρ. 3,17 Που εἶναι ἐκεῖνοι, οἱ οἱ συλλαμβάνουν καὶ τὰ πλέον ἄγρια πτηνὰ καὶ παίζουν με αὐτά; Καὶ ὅλοι ὅσοι θησαυρίζουν χρυσίον καὶ ἀργύριον, εἰς τὰ ὅποια οἱ ἄνθρωποι στηρίζουν τὴν πεποίθησιν καὶ τὰς ἐλπίδας τῶν καὶ δὲν σταματοῦν ποτὲ ἐργαζόμενοι διὰ τὴν ἀπόκτησιν τῶν;

Βαρ. 3,18 οἱ τὸ ἀργύριον τεκταίνοντες καὶ μεριμνῶντες, καὶ οὐκ ἔστιν ἐξεύρεσις τῶν ἔργων αὐτῶν;

Βαρ. 3,18 Που εἶναι οἱ ἀργυροκόποι καὶ οἱ χρυσοχόοι, οἱ οἱ με πολλὴν ἐπιμέλειαν κατεργάζονται τὰ πολύτιμα αὐτά μέταλλα καὶ κατασκευάζουν ἀναρίθμητα ἤδη ἔργων;

Βαρ. 3,19 ἠφανίσθησαν καὶ εἰς ᾗδου κατέβησαν, καὶ ἄλλοι ἀντανέστησαν ἀντ' αὐτῶν.

Βαρ. 3,19 Εξηφανίσθησαν, κατέβηκαν στὸν ᾗδην, χωρὶς νὰ γνωρίσουν τὴν ἀληθινὴν σοφίαν, καὶ ἄλλοι παρουσιάσθησαν εἰς τὴν γῆν ἀντὶ ἐκείνων.

Βαρ. 3,20 νεώτεροι εἶδον φῶς καὶ κατώκησαν ἐπὶ τῆς γῆς, ὁδὸν δὲ ἐπιστήμης οὐκ ἔγνωσαν,

Βαρ. 3,20 Νεώτεροι ἐγεννήθησαν καὶ εἶδαν τὸ φῶς τοῦ οὐρανοῦ καὶ κατώκησαν εἰς τὴν γῆν, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ δὲν ἐγνώρισαν τὸν δρόμον τῆς ἀληθινῆς ἐπιστήμης καὶ σοφίας.

Βαρ. 3,21 οὐδὲ συνῆκαν τρίβους αὐτῆς, οὐδὲ ἀντελάβοντο αὐτῆς· οἱ υἱοὶ αὐτῶν ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτῶν πόρρῳ ἐγενήθησαν,

Βαρ. 3,21 Δὲν ἐνόησαν τοὺς δρόμους τῆς, δὲν ἐκράτησαν αὐτὴν καὶ δὲν ἐστηρίχθησαν ἐπάνω τῆς. Τὸ ἴδιο καὶ τὰ παιδιὰ τῶν, ἐπλανήθησαν στὸν δρόμον τῶν, ἐυρέθησαν μακρὰν ἀπὸ τὴν ἀληθινὴν σοφίαν.

Βαρ. 3,22 οὐδὲ ἠκούσθη ἐν Χαναάν, οὐδὲ ὤφθη ἐν Θαιμάν,

Βαρ. 3,22 Δὲν ἠκούσθη νὰ γίνεταί λόγος περὶ αὐτῆς εἰς τὴν Χαναάν, οὔτε ἐφανερώθη εἰς τὴν περιοχὴν Θαιμάν.

- Bar. 3,23 οὔτε υἱοὶ Ἄγαρ, οἱ ἐκζητοῦντες τὴν σύνεσιν ἐπὶ τῆς γῆς, οἱ ἔμποροι τῆς Μερρὰν καὶ Θαιμάν, οἱ μυθολόγοι καὶ οἱ ἐκζητηταὶ τῆς συνέσεως, ὁδὸν τῆς σοφίας οὐκ ἔγνωσαν, οὐδὲ ἐμνήσθησαν τὰς τρίβους αὐτῆς. -
- Bar. 3,23 Οτε οι απόγονοι της Αγαρ, οι οποίοι εν τούτοις αναζητοῦν την σοφίαν ἐπάνω εις την γην, οὔτε οι ἔμποροι της Μερρὰν και της Θαιμάν, οι επινοηταὶ και ερμηνευταὶ παραβολῶν, οι αναζητοῦντες την σύνεσιν, κανεῖς ἀπὸ αὐτοῦς δεν ἔμαθε τον δρόμον της σοφίας, οὔτε και ενεθυμήθησαν καν τας οδοὺς της.
- Bar. 3,24 Ὡς Ἰσραὴλ, ὡς μέγας ὁ οἶκος τοῦ Θεοῦ καὶ ἐπιμήκης ὁ τόπος τῆς κτήσεως αὐτοῦ·
- Bar. 3,24 Ω Ισραηλιτικὲ λαέ, πόσον μέγα και μεγαλοπρεπὲς εἶναι το σύμπαν, οἶκος αὐτὸς του Θεοῦ! Ποσον αχανὴς ο τόπος της κυριαρχίας του !
- Bar. 3,25 μέγας καὶ οὐκ ἔχει τελευτὴν, ὑψηλὸς καὶ ἀμέτρητος.
- Bar. 3,25 Μέγας, χωρὶς τέλος, υψηλὸς και απροσμέτρητος !
- Bar. 3,26 ἐκεῖ ἐγεννήθησαν οἱ γίγαντες οἱ ὀνομαστοὶ οἱ ἀπ' ἀρχῆς, γενόμενοι εὐμεγέθεις, ἐπιστάμενοι πόλεμον.
- Bar. 3,26 Εις την γην, κατὰ τους αρχαίους χρόνους, ἐγεννήθησαν οι ονομαστοὶ γίγαντες, μεγάλου αναστήματος, ικανοὶ και ἔμπειροι στον πόλεμον.
- Bar. 3,27 οὐ τούτους ἐξελέξατο ὁ Θεὸς οὐδὲ ὁδὸν ἐπιστήμης ἔδωκεν αὐτοῖς·
- Bar. 3,27 Ο Θεὸς ὁμως δεν ἐξέλεξεν αὐτοὺς, οὔτε ἔδωκεν εις αὐτοὺς σοφίαν και σύνεσιν.
- Bar. 3,28 καὶ ἀπώλοντο παρὰ τὸ μὴ ἔχειν φρόνησιν, ἀπώλοντο διὰ τὴν ἀβουλίαν αὐτῶν. -
- Bar. 3,28 Εχάθησαν, διότι δεν εἶχαν σύνεσιν, κατεστράφησαν ἐξ αιτίας της αφροσύνης των.
- Bar. 3,29 Τίς ἀνέβη εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἔλαβεν αὐτὴν καὶ κατεβίβασεν αὐτὴν ἐκ τῶν νεφελῶν;

- Bar. 3,29 Ποιός ανέβηκεν στον ουρανόν και επήρε την σοφίαν και την κατεβίδασεν εις την γην κάτω από τα νέφη;
- Bar. 330 τίς διέβη πέραν τῆς θαλάσσης καὶ εὔρεν αὐτὴν καὶ οἶσει αὐτὴν χρυσοῦ ἐκλεκτοῦ;
- Bar. 3,30 Ποιός διεπέρασε την θάλασσαν και εὔρε την σοφίαν και θα την φέρη θεωρών αυτήν πολυτιμότερον και από αυτό το εκλεκτόν χρυσίον;
- Bar. 3,31 οὐκ ἔστιν ὁ γινώσκων τὴν ὁδὸν αὐτῆς οὐδὲ ὁ ἐνθυμούμενος τὴν τρίβον αὐτῆς·
- Bar. 3,31 Δεν υπάρχει κανείς άνθρωπος, που να γνωρίζει καλά την οδόν αυτής, και κανείς που να κατανοή τον δρόμον της.
- Bar. 3,32 ἀλλ' ὁ εἰδὼς τὰ πάντα γινώσκει αὐτὴν, ἐξεῦρεν αὐτὴν τῇ συνέσει αὐτοῦ· ὁ κατασκευάσας τὴν γῆν εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον, ἐνέπλησεν αὐτὴν κτηνῶν τετραπόδων·
- Bar. 3,32 Αλλά ο παντογνώστης Θεός γνωρίζει καλῶς αυτήν, αὐτός ἐν τη απείρῳ αὐτοῦ συνέσει, την ἔχει διερευνήσει. Αὐτός, ο οποίος εδημιούργησε και εστερεωσε την γην στους αἰῶνας των αἰώνων· αὐτός ο οποίος την ἐγέμισε με διάφορα ζῶα·
- Bar. 3,33 ὁ ἀποστέλλων τὸ φῶς, καὶ πορεύεται, ἐκάλεσεν αὐτό, καὶ ὑπήκουσεν αὐτῷ τρόμῳ·
- Bar. 3,33 αὐτός που ἐξαποστέλλει το φῶς και πορεύεται, το καλεῖ και υπακούει αὐτό εἰς αὐτόν με τρόπον.
- Bar. 3,34 οἱ δὲ ἀστέρες ἔλαμψαν ἐν ταῖς φυλακαῖς αὐτῶν καὶ εὐφράνθησαν.
- Bar. 3,34 Κατόπιν ἐντολῆς του ἔλαμψαν και λάμπουν οἱ ἀστέρες εἰς τὰς θέσεις των και ευφραίνονται.
- Bar. 3,35 ἐκάλεσεν αὐτοὺς καὶ εἶπον· πάρεσμεν, ἔλαμψαν μετ' εὐφροσύνης τῷ ποιήσαντι αὐτούς.
- Bar. 3,35 Προσεκάλεσεν αὐτοὺς και ἐκεῖνοι ἀπήντησαν· “ἐδὼ εἴμεθα”. Λάμπουν με ευφροσύνην χάρις εἰς ἐκεῖνον, ο οποίος τους εδημιούργησεν.
- Bar. 3,36 οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὐ λογισθήσεται ἕτερος πρὸς

αὐτόν.

Βαρ. 3,36 Αυτός είναι ο Θεός μας· κανείς άλλος δεν μπορεί να αντιμετωπηθῇ προς αὐτόν.

Βαρ. 3,37 ἔξεῦρε πᾶσαν ὁδὸν ἐπιστήμης καὶ ἔδωκεν αὐτὴν Ἰακώβ τῷ παιδί αὐτοῦ καὶ Ἰσραὴλ τῷ ἡγαπημένῳ ὑπ' αὐτοῦ·

Βαρ. 3,37 Αυτός εὗρε καὶ ἔχει ὅλην τὴν ὁδὸν τῆς σοφίας καὶ ἔδωκεν αὐτὴν στον Ἰακώβ, τὸν δόλον αὐτοῦ, στον Ἰσραὴλ, τὸν ἡγαπημένον του.

Βαρ. 3,38 μετὰ τοῦτο ἐπὶ γῆς ὥφθη καὶ ἐν τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη.

Βαρ. 3,38 Επειτα δε ἀπὸ ὅλα αὐτὰ, ἐφανερώθη εἰς τὴν γῆν καὶ συνανεστράφη με τοὺς ἀνθρώπους.

ΒΑΡΟΥΧ 4

Βαρ. 4,1 Αὕτη ἡ βίβλος τῶν προσταγμάτων τοῦ Θεοῦ καὶ ὁ νόμος ὁ ὑπάρχων εἰς τὸν αἰῶνα· πάντες οἱ κρατοῦντες αὐτὴν εἰς ζωὴν, οἱ δὲ καταλείποντες αὐτὴν ἀποθανοῦνται. -

Βαρ. 4,1 Αὐτό ἐστὶν τὸ βιβλίον, ποὺ περιέχει τὰς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ. Αὐτός ἐστὶν ὁ Νόμος, ποὺ ἐδόθη δια νὰ ὑπάρχῃ στους αἰῶνας τῶν αἰώνων. Οἱ ὅσοι κατέχουν τὴν σοφίαν θὰ ζήσουν· ἐκεῖνοι ὅμως, ποὺ τὴν εγκαταλείπουν, θὰ ἀποθάνουν.

Βαρ. 4,2 Ἐπιστρέφου, Ἰακώβ, καὶ ἐπιλαβοῦ αὐτῆς, διόδευσον πρὸς τὴν λάμψιν κατέναντι τοῦ φωτὸς αὐτῆς.

Βαρ. 4,2 Επιστρέψε ἐν μετανοίᾳ πρὸς τὸν Θεόν σου, Ἰσραηλιτικὴ λαέ, ἄρπαξε καὶ κράτησε τὴν σοφίαν, περιπατεῖ με τὴν λάμψιν αὐτῆς μέσα στο φῶς τῆς.

Βαρ. 4,3 μὴ δῶς ἐτέρῳ τὴν δόξαν σου καὶ τὰ συμφέροντά σοι ἔθνει ἀλλοτρίῳ.

- Bar. 4,3 Μη παραχωρήσης εις άλλον την δόξαν σου και τα συμφέροντά σου· την περιουσίαν και τα πλούτη σου μη τα δώσης εις ξένον έθνος.
- Bar. 4,4 μακάριοι έσμεν Ισραήλ, ότι τὰ άρεστὰ τῷ Θεῷ ἡμῖν γνωστὰ έστι. -
- Bar. 4,4 Τρισευτυχισμένοι και ευλογημένοι είμεθα ημείς, ω Ισραηλίται, διότι γνωρίζομεν εκείνα, τα οποία είναι ευάρεστα στον Θεόν.
- Bar. 4,5 Θαρσεΐτε λαός μου, μνημόσυνον Ισραήλ.
- Bar. 4,5 Παρε θάρρος, λαός μου, λαέ ισραηλιτικέ, συ που κρατείς και ενθυμείσαι το ένδοξον παρελθόν σου!
- Bar. 4,6 έπράθητε τοῖς έθνεσιν ούκ είς άπώλειαν, διά δέ τὸ παροργίσαι ὑμᾶς τὸν Θεὸν παρεδόθητε τοῖς ὑπεναντίοις·
- Bar. 4,6 Επωλήθητε μεν εις τα έθνη ως δούλοι, οχι όμως εις καταστροφήν και απώλειαν, αλλά διότι παρωργίσατε τον Θεόν και δια τούτο παρεδόθητε στους εχθρούς σας, προς παιδαγωγικήν σας τιμωρίαν και διόρθωσιν.
- Bar. 4,7 παρωξύνετε γάρ τὸν ποιήσαντα ὑμᾶς θύσαντες δαιμονίοις καὶ οὐ Θεῷ.
- Bar. 4,7 Οντως, εξωργίσατε τον Δημιουργόν σας, διότι προσεφέρατε θυσίαν εις τα δαιμόνια και όχι στον Θεόν.
- Bar. 4,8 έπελάθεσθε τὸν τροφεύσαντα ὑμᾶς Θεὸν αἰώνιον, έλυπήσατε δέ καὶ τὴν έκθρέψασαν ὑμᾶς Ἱερουσαλήμ·
- Bar. 4,8 Ελησμονήσατε τον αἰώνιον Θεόν, ο οποίος σας ετροφοδότησε. Ελυπήσατε δε και την Ιερουσαλήμ, η οποία σας έχει αναθρέψει.
- Bar. 4,9 εἶδε γάρ τὴν έπελθοῦσαν ὑμῖν ὀργὴν παρὰ τοῦ Θεοῦ καὶ εἶπεν· ἀκούσατε, οἱ πάροικοι Σιών, έπήγαγέ μοι ὁ Θεὸς πένθος μέγα·
- Bar. 4,9 Είδεν η Ιερουσαλήμ την εκ μέρους του Θεού εκραγείσαν ὀργήν και τιμωρίαν εναντίον σας και είπεν· Ακούσατε σεις,

οι γειτονικοί προς την Σιών λαοί. Ο Θεός μου έστειλε μέγα πένθος.

Βαρ. 4,10 είδον γάρ την αἰχμαλωσίαν τῶν υἱῶν μου καὶ τῶν θυγατέρων μου, ἣν ἐπήγαγεν αὐτοῖς ὁ αἰώνιος.

Βαρ. 4,10 Διότι είδα την αιχμαλωσίαν των υιών μου και των θυγατέρων μου, την οποίαν ο αἰώνιος Θεός εξαπέστειλεν εναντίον των.

Βαρ. 4,11 ἔθρεψα γάρ αὐτούς μετ' εὐφροσύνης, ἐξαπέστειλα δὲ μετὰ κλαυθμοῦ καὶ πένθους.

Βαρ. 4,11 Ανέθρεψα αυτούς με αγαλλιασιν και χαράν. Τους προέπεμψα όμως εις την αιχμαλωσίαν με κλαυθμόν και πένθος.

Βαρ. 4,12 μηδεὶς ἐπιχαιρέτω μοι τῇ χήρᾳ καὶ καταλειφθείσῃ ὑπὸ πολλῶν· ἡρημώθην διὰ τὰς ἀμαρτίας τῶν τέκνων μου, διότι ἐξέκλιναν ἐκ νόμου Θεοῦ,

Βαρ. 4,12 Κανείς ας μη επιχαρή βλέπων με χήραν και εγκαταλελειμμένην από τα τέκνα μου ! Εμεινα έρημος δια τας αμαρτίας των τέκνων μου, διότι αυτά παρεξέκλιναν από τον νόμον του Θεού.

Βαρ. 4,13 δικαιώματα δὲ αὐτοῦ οὐκ ἔγνωσαν οὐδὲ ἐπορεύθησαν ὁδοῖς ἐντολῶν Θεοῦ, οὐδὲ τρίβους παιδείας ἐν δικαιοσύνῃ αὐτοῦ ἐπέβησαν.

Βαρ. 4,13 Δεν ηθέλησαν να γνωρίσουν και να υποταχθούν εις τα προστάγματα αυτού, δεν επορεύθησαν εις τας τρίβους της αγίας αυτού διδασκαλίας μετά δικαιοσύνης.

Βαρ. 4,14 ἐλθέτωσαν αἱ πάροικοι Σιών, καὶ μνήσθητε τὴν αἰχμαλωσίαν τῶν υἱῶν μου καὶ θυγατέρων, ἣν ἐπήγαγεν αὐτοῖς ὁ αἰώνιος·

Βαρ. 4,14 Ελάτε σεις, οι γειτονικοί λαοί της Σιών, και ενθυμηθήτε την αιχμαλωσίαν των υιών μου και των θυγατέρων μου, την οποίαν ο αἰώνιος Θεός εξαπέστειλεν εναντίον των.

Βαρ. 4,15 ἐπήγαγε γὰρ ἐπ' αὐτούς ἔθνος μακρόθεν, ἔθνος ἀναιδὲς

καὶ ἀλλόγλωσσον, οἳ οὐκ ἠσχύνθησαν πρεσβύτην οὐδὲ
παιδίον ἠλέησαν

- Bar. 4,15 Επέφερεν ἐναντίον αὐτῶν ἀπὸ μακρὰν ἓνα ἔθνος
ἀναίσχυντον καὶ ξενόγλωσσον, τὸ ὁποῖον οὔτε τοὺς
γέροντας ἐσεβάσθη, οὔτε τὰ μικρὰ παιδιὰ ἐσπλαγχνίσθη.
- Bar. 4,16 καὶ ἀπήγαγον τοὺς ἀγαπητοὺς τῆς χήρας καὶ ἀπὸ τῶν
θυγατέρων τὴν μόνην ἠρήμωσαν.
- Bar. 4,16 Ἀπήγαγον εἰς αἰχμαλωσίαν τοὺς προσφιλεῖς υἱοὺς ἐμοῦ τῆς
χήρας. Με ἀφήκαν μόνην καὶ ἔρημον, ἐστερημένην ἀπὸ τὰς
θυγατέρας μου.
- Bar. 4,17 ἐγὼ δὲ τί δυνατὴ βοηθῆσαι ὑμῖν;
- Bar. 4,17 Εγὼ δέ, ἀγαπητὰ μου τέκνα, εἰς τι ἡμπορούσα νὰ σας
βοηθήσω μέσα εἰς τὴν μεγάλην σας αὐτὴν θλίψιν;
- Bar. 4,18 ὁ γὰρ ἐπαγαγὼν τὰ κακὰ ὑμῖν ἐξελεῖται ὑμᾶς ἐκ χειρὸς
ἐχθρῶν ὑμῶν.
- Bar. 4,18 Μονον ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος ἐξαπέστειλε τὰς συμφορὰς καὶ
τιμωρίας αὐτὰς ἐναντίον σας, ἐκεῖνος εἶναι εἰς θέσιν νὰ σας
λυτρώσῃ ἀπὸ τὰ χέρια τῶν ἐχθρῶν σας.
- Bar. 4,19 βαδίζετε, τέκνα, βαδίζετε, ἐγὼ γὰρ κατελήφθην ἔρημος·
- Bar. 4,19 Πηγαίνετε, παιδιὰ μου, πηγαίνετε εἰς τὴν αἰχμαλωσίαν,
διότι ἐγὼ ἀπέμεινα πλέον μονή καὶ ἔρημος !
- Bar. 4,20 ἐξεδυσάμην τὴν στολὴν τῆς εἰρήνης, ἐνεδυσάμην δὲ
σάκκον τῆς δεήσεώς μου, κεκράξομαι πρὸς τὸν αἰώνιον
ἐν ταῖς ἡμέραις μου. -
- Bar. 4,20 Εβγαλα τὴν στολὴν τῆς εἰρήνης καὶ τῆς χαρὰς, ἐφορεσα
σάκκινον ἑνδύμα πένθους καὶ δεήσεως. Θα κράζω πρὸς τὸν
αἰώνιον Θεὸν κατὰ τὰς ἡμέρας αὐτὰς τῆς δυστυχίας μου,
ζητοῦσα τὴν σωτηρίαν σας.
- Bar. 4,21 Θάρρεῖτε, τέκνα, βοήσατε πρὸς τὸ Θεόν, καὶ ἐξελεῖται
ὑμᾶς ἐκ δυναστείας, ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν.
- Bar. 4,21 Παρετε θάρρος, τέκνα μου, βοήσατε με θερμὰς ἱκεσίας
πρὸς τὸν Θεόν καὶ ἐκεῖνος ἀσφαλῶς θὰ σας γλυτώσῃ ἀπὸ

την τυραννίαν, από τα χέρια των εχθρών.

Bar. 4,22 ἐγὼ γὰρ ἤλπισα ἐπὶ τῷ αἰωνίῳ τὴν σωτηρίαν ὑμῶν, καὶ ἤλθε μοι χαρὰ παρὰ τοῦ ἁγίου ἐπὶ τῇ ἐλεημοσύνῃ, ἣ ἤξει ὑμῖν ἐν τάχει παρὰ τοῦ αἰωνίου σωτῆρος ὑμῶν.

Bar. 4,22 Διότι ἐγὼ στον αἰώνιον Θεὸν ἔχω στηρίξει τὰς ἐλπίδας μου δια τὴν σωτηρίαν σας. Καὶ μοι ἦλθε χαρὰ ἐκ μέρους τοῦ ἁγίου Θεοῦ δια τὸ ἐλεός του, που θα σας στείλῃ. Τὸ ἐλεός του θα ἔλθῃ ταχέως πρὸς σας ἀπὸ μέρος τοῦ αἰωνίου σωτῆρος σας.

Bar. 4,23 ἐξέπεμψα γὰρ ὑμᾶς μετὰ κλαυθοῦ καὶ πένθους, ἀποδώσει δέ μοι ὁ Θεὸς ὑμᾶς μετὰ χαρμοσύνης καὶ εὐφροσύνης εἰς τὸν αἰῶνα.

Bar. 4,23 Σας προέπεμψα στον τόπον τῆς ἐξορίας σας με κλαυθμὸν καὶ πένθος, με ἀγαλλίασιν ὅμως καὶ χαρὰν θα σας ἐπαναφέρῃ εἰς ἐμὲ ὁ Θεὸς μας, δια νὰ μένετε ἐδὼ παντοτεινά.

Bar. 4,24 ὥσπερ γὰρ νῦν ἐωράκασιν αἱ πάροικοι Σιών τὴν ὑμετέραν αἰχμαλωσίαν, οὕτως ὄψονται ἐν τάχει τὴν παρὰ τοῦ Θεοῦ ὑμῶν σωτηρίαν, ἣ ἐπελεύσεται ὑμῖν μετὰ δόξης μεγάλης καὶ λαμπρότητος τοῦ αἰωνίου.

Bar. 4,24 Ὅπως δε τώρα εἶδαν οἱ γειτονικοὶ λαοὶ τῆς Σιών τὴν αἰχμαλωσίαν σας, ἔτσι θα ἴδουν πολὺ σύντομα τὴν σωτηρίαν σας, τὴν ὁποῖαν θα σας ἀποστείλῃ με δόξαν καὶ λαμπρότητα μεγάλην ὁ αἰώνιος.

Bar. 4,25 τέκνα, μακροθυμήσατε τὴν παρὰ τοῦ Θεοῦ ἐπελθοῦσαν ὑμῖν ὀργήν· κατεδίωξέ σε ὁ ἐχθρὸς σου, καὶ ὄψει αὐτοῦ τὴν ἀπώλειαν ἐν τάχει καὶ ἐπὶ τραχήλους αὐτῶν ἐπιβήσῃ.

Bar. 4,25 Παιδιά μου, μακροθυμήσατε καὶ υπομείνατε τὴν ὀργήν, ἣ ὁποῖα ἐπῆλθεν ἐναντίον σας ἐκ μέρους τοῦ Θεοῦ. Ὁ ἐχθρὸς σας κατεδίωξε. Πολὺ σύντομα ὅμως θα ἴδετε τὴν καταστροφὴν του καὶ θα θέσετε τοὺς πόδας σας ἐπάνω

στον τράχηλόν του.

Bar. 4,26 οἱ τρυφεροὶ μου ἐπορεύθησαν ὁδοὺς τραχείας,
ἤρθησαν ὡς ποῖμνιον ἠρπασμένον ὑπὸ ἐχθρῶν. -

Bar. 4,26 Τα τρυφερά παιδιά μου εβάδισαν δρόμους δυσβάτους και
δυσκόλους. Εσύρθησαν σαν ένα ποῖμνιον, που έχει
διαρπαγή από τους εχθρούς.

Bar. 4,27 Θαρσήσατε τέκνα καὶ βοηθήσατε πρὸς τὸν Θεόν, ἔσται
γὰρ ὑμῶν ὑπὸ τοῦ ἐπάγοντος μνεία.

Bar. 4,27 Παρετε θάρρος, τέκνα μου, και βοηθήσατε με θερμὰς ἰκεσίας
προς τον Θεόν. Διότι εκείνος, ο οποίος επέφερεν εναντίον
σας την θλίψιν αυτήν, σας ενθυμείται, δια να σας λύτρωση.

Bar. 4,28 ὥσπερ γὰρ ἐγένετο ἡ διάνοια ὑμῶν εἰς τὸ πλανηθῆναι
ἀπὸ τοῦ Θεοῦ, δεκαπλασιάσατε ἐπιστραφέντες ζητῆσαι
αὐτόν.

Bar. 4,28 Διότι, ὅπως ἡ διάνοια σας σας απεπλάνησεν, ὥστε να
απομακρυνθῆτε ἀπὸ τον Θεόν, ετσι τώρα επιστρέψατε εν
μετανοία προς αὐτόν. Δεκαπλασιάσατε τον ζῆλον σας εις
την αναζήτησίν του.

Bar. 4,29 ὁ γὰρ ἐπαγαγὼν ὑμῖν τὰ κακὰ ἐπάξει ὑμῖν τὴν αἰώνιον
εὐφροσύνην μετὰ τῆς σωτηρίας ὑμῶν. -

Bar. 4,29 Διότι εκείνος, ο οποίος ἔστειλεν εναντίον σας αὐτά τα κακά,
θα στείλῃ μαζί με την σωτηρίαν σας και αιωνίαν
ευφροσύνην.

Bar. 4,30 Θάρσει Ἱερουσαλήμ, παρακαλέσει σε ὁ ὀνομάσας σε.

Bar. 4,30 Παρε θάρρος, Ιερουσαλήμ, διότι εκείνος, ο οποίος σου
ἔδωσε το ὄνομά σου θα σε παρηγόρησῃ και θα σε
χαροποιήσῃ.

Bar. 4,31 δεῖλαιοι οἱ σὲ κακώσαντες καὶ ἐπιχαρέντες τῇ σῇ
πτώσει,

Bar. 4,31 Δυστυχεῖς και αξιοδάκρυτοι εἶναι εκείνοι, οι οποίοι σου
επέφεραν τα κακά αὐτά και οι οποίοι ἐχάρησαν δια την
πτώσιν σου.

- Bar. 4,32 δείλαιαι αἱ πόλεις, αἷς ἐδούλευσαν τὰ τέκνα σου, δειλαία ἢ δεξαμένη τοὺς υἱοὺς σου.
- Bar. 4,32 Αθλῖαι καὶ δυστυχεῖς αἱ πόλεις, εἰς τὰς οποῖας ὡς δούλοι ἐζήσαν τὰ τέκνα σου. Αθλῖα θὰ εἶναι ἡ περιοχὴ, ἡ οποῖα ἐδέχθη ὡς αἰχμαλώτους καὶ ἐξορίστους τοὺς υἱοὺς σου.
- Bar. 4,33 ὥσπερ γὰρ ἐχάρη ἐπὶ τῇ σῇ πτώσει καὶ εὐφράνθη ἐπὶ τῷ πτώματί σου, οὕτως λυπηθήσεται ἐπὶ τῇ ἐαυτῆς ἐρημία.
- Bar. 4,33 Διότι, ὅπως ἐχάρη δια τὴν πτώσιν σου καὶ ηυφράνθη δια τὴν συντριβὴν σου, ἐτσι θὰ λυπηθῇ δια τὴν ἐρήμωσιν της, πὺ την ἀναμένει.
- Bar. 4,34 καὶ περιελῶ αὐτῆς τὸ ἀγαλλίαμα τῆς πολυοχλίας καὶ τὸ ἀγαυρίαμα αὐτῆς ἔσται εἰς πένθος.
- Bar. 4,34 Θα ἀφαιρέσω τὴν χαρὰν ἀπὸ τὸν πολυἀριθμὸν λαὸν της καὶ τὴν ἀλαζονείαν της θὰ τὴν μεταβάλω εἰς ἔνθος.
- Bar. 4,35 πῦρ γὰρ ἐπελεύσεται αὐτῇ παρὰ τοῦ αἰωνίου εἰς ἡμέρας μακράς, καὶ κατοικηθήσεται ὑπὸ δαιμονίων τὸν πλείονα χρόνον. -
- Bar. 4,35 Διότι φωτιά θὰ ἐπέλθῃ ἐναντίον αὐτῆς ἐκ μέρους τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἐπὶ πολὺν χρόνον, καὶ θὰ κατοικῆται ὄχι ἀπὸ ἀνθρώπους, ἀλλὰ ἀπὸ δαιμόνια ἐπὶ μακροὺς χρόνους.
- Bar. 4,36 Περίβλεψον πρὸς ἀνατολάς, Ἱερουσαλήμ, καὶ ἴδε τὴν εὐφροσύνην τὴν παρὰ τοῦ Θεοῦ σοι ἐρχομένην.
- Bar. 4,36 Γυρίσε τὸ βλέμμα σου πρὸς ἀνατολάς, ὦ Ἱερουσαλήμ, καὶ ἴδε τὴν χαρὰν καὶ ἀγαλλίασιν, ἡ οποῖα ἐκ μέρους τοῦ Θεοῦ ἐρχεται πρὸς σέ.
- Bar. 4,37 ἰδοὺ ἔρχονται οἱ υἱοὶ σου, οὓς ἐξαπέστειλας, ἔρχονται συνηγμένοι ἀπὸ ἀνατολῶν ἕως δυσμῶν τῷ ῥήματι τοῦ ἀγίου χαίροντες τῇ τοῦ Θεοῦ δόξῃ.
- Bar. 4,37 Ἰδοὺ, ἔρχονται τὰ παιδιὰ σου, τὰ οποῖα εἶδες νὰ ἀποστέλλονται εἰς αἰχμαλωσίαν. Ἐρχονται συνηθροισμένα ἀπὸ ἀνατολῶν ἕως δυσμῶν, κατόπιν ἐντολῆς τοῦ ἀγίου

Θεού, χαίροντες και απολαμβάνοντες την δόξαν του Θεού.

ΒΑΡΟΥΧ 5

Βαρ. 5,1 Ἐκδυσαι, Ἱερουσαλήμ, τὴν στολὴν τοῦ πένθους καὶ τῆς κακώσεώς σου καὶ ἔνδυσαι τὴν εὐπρέπειαν τῆς παρὰ τοῦ Θεοῦ δόξης εἰς τὸν αἰῶνα.

Βαρ. 5,1 Βγάλε, ὦ Ἱερουσαλήμ, τὴν πένθιμον ενδυμασίαν σου, τὴν ενδυμασίαν τῆς δυστυχίας σου, φόρεσε στὸν αἰῶνα τὸν ἅπαντα τὴν μεγαλοπρέπειαν τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ.

Βαρ. 5,2 περιβαλοῦ τὴν διπλοῖδα τῆς παρὰ τοῦ Θεοῦ δικαιοσύνης, ἐπίθου τὴν μίτραν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν σου τῆς δόξης τοῦ αἰωνίου.

Βαρ. 5,2 Ενδύσου τὸν ευρύχωρον καὶ πλούσιον χιτῶνα, ποὺ προέρχεται ἀπὸ τὴν δικαιοσύνην τοῦ Θεοῦ· βάλε εἰς τὴν κεφαλὴν σου τὴν μίτραν τῆς δόξης τοῦ αἰωνίου Θεοῦ.

Βαρ. 5,3 ὁ γὰρ Θεὸς δείξει τῇ ὑπ' οὐρανὸν πάσῃ τὴν σὴν λαμπρότητα.

Βαρ. 5,3 Διότι ὁ Θεὸς θα φανερώσῃ εἰς ὅλην τὴν οἰκουμένην τὴν ὑπὸ τὸν οὐρανὸν πάσαν τὴν λαμπρότητά σου.

Βαρ. 5,4 κληθήσεται γὰρ σου τὸ ὄνομα παρὰ τοῦ Θεοῦ εἰς τὸν αἰῶνα· Εἰρήνη δικαιοσύνης καὶ δόξα θεοσεβείας. -

Βαρ. 5,4 Ονομα αἰώνιον καὶ ἐνδοξον θα δώσῃ εἰς σε ὁ Θεός. Ονομα, ποὺ θα σημαίνει Εἰρήνη δικαιοσύνης καὶ δόξα θεοσεβείας.

Βαρ. 5,5 Ἀνάστηθι, Ἱερουσαλήμ, καὶ στήθι ἐπὶ τοῦ ὑψηλοῦ καὶ περιβλεψαὶ πρὸς ἀνατολὰς καὶ ἴδε συνηγμένα τὰ τέκνα σου ἀπὸ ἡλίου δυσμῶν ἕως ἀνατολῶν τῷ ῥήματι τοῦ ἁγίου χαίροντας τῇ τοῦ Θεοῦ μνείᾳ.

Βαρ. 5,5 Σηκω, Ἱερουσαλήμ, στάσου εἰς μέρος ὑψηλόν, στρέψε τοὺς ὀφθαλμοὺς σου πρὸς ἀνατολὰς καὶ ἴδε συγκεντρωμένα τα

τέκνα σου από δυσμών ηλίου έως ανατολών, σύμφωνα με τον λόγον του αγίου Θεού. Ιδε αυτά χαίροντα, διότι ο Θεός τα ενεθυμήθη.

Bar. 5,6 ἐξῆλθον γὰρ παρὰ σοῦ πεζοὶ ἀγόμενοι ὑπὸ ἐχθρῶν, εἰσάγει δὲ αὐτοὺς ὁ Θεὸς πρὸς σὲ αἰρομένους μετὰ δόξης ὡς θρόνον βασιλείας.

Bar. 5,6 Εβγήκαν από την πόλιν, την Ιερουσαλήμ πεζοί, συρόμενοι εις αιχμαλωσίαν από τους εχθρούς. Τώρα όμως τους επαναφέρει ο Θεός προς σε με δόξαν και τιμήν, ως επάνω εις θρόνον βασιλικόν.

Bar. 5,7 συνέταξε γὰρ ὁ Θεὸς ταπεινοῦσθαι πᾶν ὄρος ὑψηλὸν καὶ θῖνας ἀεννάους καὶ φάραγγας πληροῦσθαι εἰς ὁμαλισμὸν τῆς γῆς, ἵνα βαδίσῃ Ἰσραὴλ ἀσφαλῶς τῇ τοῦ Θεοῦ δόξῃ·

Bar. 5,7 Κυριος ο Θεός διέταξε να χαμηλώσουν τα υψηλά ὄρη και οι αιώνιοι λόφοι, και να γεμίσουν αι φάραγγες, να ισοπεδωθῇ το ἔδαφος της γης, να γίνῃ ομαλόν, δια να βαδίσῃ με ασφάλειαν ο Ισραηλιτικός λαός εις την δόξαν του Θεού.

Bar. 5,8 ἐσκίασαν δὲ καὶ οἱ ὄρυμοι καὶ πᾶν ξύλον εὐωδίας τῷ Ἰσραὴλ προστάγματι τοῦ Θεοῦ·

Bar. 5,8 Βαθύσκια θα εἶναι τα δάση, από όπου θα διέρχονται, και κάθε αρωματώδες δένδρον κατόπιν εντολής του Θεού θα εξαπολύῃ την ευωδίαν του δια τον ισραηλιτικόν λαόν.

Bar. 5,9 ἡγήσεται γὰρ ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ μετ' εὐφροσύνης τῷ φωτὶ τῆς δόξης αὐτοῦ σὺν ἐλεημοσύνῃ καὶ δικαιοσύνῃ τῇ παρ' αὐτοῦ.

Bar. 5,9 Διότι ο ίδιος ο Θεός θα οδήγησῃ τον Ισραηλιτικόν λαόν με χαράν στο φως της δόξης του, μαζί με το θείον του ἔλεος και την θείαν του δικαιοσύνην.